

Det Anarkistiska Biblioteket

Generalsträjk visavi staten

Generalsträjkens makt öfverträffar statens.

Carl Ahlteen

Carl Ahlteen
Generalsträjk visavi staten
Generalsträjkens makt öfverträffar statens.
1916

Allarm augusti 1916

www.anarkistiskabiblioteket.se

1916

Om man följer med dagshändelserna lite och reflekterar över orsak och verkan finner man många bevis på den oerhörda makt arbetarna såsom klass besitta gent emot allt tyranni - privatkapitalistiskt och statsligt, genom sin sammanlutning i organisation och förklaring av industriellt krig - generalsträjk.

Hur lite folk i allmänhet reflekterar över vad de höra och läsa i pressen, synes det dock mig omöjligt att de kunna läsa om den ena förföljelsen efter den andra från kapitalets sida mot de revolutionära organisationernas medlemmar utan att draga sina slutsatser, samt taga lärdom därav.

Förnämligast av alla lärrika förföljelser kommer förföljelserna emot våra tre kamrater i Sverige: J. Oljelund, Z. Hölund och Dr. E. Hedén, ty deras "brott" var väl i alla sunda människors namn på intet vis sådant, att det är möjligt att diktera upp och anklaga för delaktighet i mord eller dylikt sådant, som annars är så allmänt. Nej, tvärt om, här var en agitation mot mord och mördare brottsligt i allas ögon så och statens, men att agitera för hindrande av mord, är brottsligt endast i en till det yttersta utvecklade blodtörstig människas hjärna. En människa vars största njutning är att se oskyldigt människoblod rinna i strömmar, och är som dödgrävarna, beroende av antalet döda i samhället.

Nu är staten, den förtryckande makten, kapitalets säkra blodhundhund, en samling av människor som vrida sina händer av vrede när någon utropar orden **Du skall ej dräpa**, men njuta i oerhört mått när de se miljoner stupa på slagfältet.

I sanning ett fint kristet samhälle, man dödar människofarliga djur, som drivna av hunger överfalla och förvandla till mat en människa som kommer i deras väg, men man pryder med guld, göder, uppbär och hyllar den blodtörstigaste tyrannen som agiterar för och uppställer miljonhärrar med de mest effektiva vapen att döda människor. **Mord är det kristna samhällets lösen.** Vi se på det brott de tre omtalade svenska kamraterna ha begått.

Res generalsträjken mot kriget, tänk på detta rop, denna uppmaning.

Hur farligt höres ej detta rop i statens öron. Staten går till verket och försöker tysta dessa kamrater, staten är i fara. Den bävar för ropet, hur skola de då uppträda inför den rama verkligheten.

Inför den rama verkligheten veta de att de stå lama och gå en säker undergång till mötes, därför försöka de redan i så att säga barndomen av denna folkrörelse - den revolutionära industriella organisationen, kväva och tillintetgöra densamma.

Se, vilken feghet staten visar, i samma stil som t. ex. en person som skulle i rädsla för en man han tänkte sig skulle vid uppväxten bli honom överlägsen, redan dödade honom som barn.

Det är för staten någonting farligt detta **generalsträjk**.

Vore i storkapitalets ögon detta ej så farligt, skulle de naturligtvis ej göra sig något besvär, de skulle helt säkert vänta tills den tiden komme då de hade behov av att göra motstånd. Staten ser sin ringhet, sin maktlöshet, sin undergång endast vid tanken på denna oändliga makt ett organiserat industriproletariat utgör.

Det är nu upp till dessa slavande massor att hastigt samla sig under den röda revolutionära fanan, vars lösenord: **Arbetarklassens ekonomiska frihet, menas en fri och lycklig mänsklighet.**

Lika över hela jorden.

Nu ni arbetande miljoner, lären er en gång för alla, att den som lever på profit är eder fiende, att deras intresse är skilt från edert, vad som gagnar eder skadar dem och tvärtom, att vad de mest motstå och söka hindra är farligast för dem och bäst för er.

Aldrig har någon fängslats åtminstone på de sista 20 åren därför att han agiterat för och praktiserat politisk aktion. Nej tvärt om, man uppmuntrar medelst lite motstånd, medvetna som dessa våra klarsynta fiender äro om lagen för mänsklig vilja.

De veta att lite motstånd måste det vara för att egga till handling och bibehållandet av uppmärksamheten åt detsamma. Hundra tusen, ja miljoner ha dock stupat under sin agitation för en stor industriell organisation och kapitalismens död genom det mäktiga vapnet, **direkt aktion**.

Denna förföljelse kapitalet praktiserat, har varit på liv och död och ej endast en uppeggning till fortsatt kamp. Att dessa trots allt verkar till uppeggning och fortsatt kamp, i trots av lidande, bevisar hur ädel, hur naturlig denna kamp är, men också hur vansinnigt, hur tanklöst det är att förfölja denna rörelse, som i trots av lidande av oräkneliga slag, trots allt marscherar framåt och oförskräckt höjer **civilisationens fana** mitt ibland stortjuvarna och generalmördarna, ty man kan väl knappast finna något annat namn för människor som se krigets verkan för sina ögon och det oaktat göra sig - ånej - oskyldiga människor beredda att inträda i den vansinniga dödsdansen, det 20de århundradets eller rättare mänsklighetens mörkaste historiska period.

Ropet: **Res generalsträjken mot kriget och mot förtryck av alla slag, måste och bliver svaret på alla förföljelser korttänkta statsmyndigheter praktisera?**

För att effektivt få förverkligad och iscensatt denna oändliga makt proletariatet är, måste den industriella organisationen vara till som den samlande

delen för och bildandet av en grupp, vars gemensamma inträsen förenar dem till det hela, till den makt som krossar kapitalet.